دریچه

جنگ ستارگان رکورددار فروش شد

● «جنگ ستارگان خیزش اسکای واکر» که آخرین فیلم از مجموعه ۹ فیلمی «جنگ ستارگان» درباره خیزش، سقوط و خیزش دوباره خانواده جدای در این جهان سینمایی است، بیشترین مخاطبان را در شب سال نو کسب کرد. این محصول دیزنی و لوکاس فیلم ۱۳.۱ میلیون دلار تنها سه‌شنبه‌شب و در حالی که بیشتر نقاط دنیا برای جشن سال نوی مسیحی آماده می‌شدند، فروش کرد. با این فروش، این فیلم در آمریکا ۳۹۰.۶ میلیون دلار فروخته و در جایگاهی قرار گرفت که بتواند در تعطیلات روز سال نو فروشش را به ۴۰۰ میلیون دلار برساند. فیلم جدید «جومانجی» با عنوان «جومانجی: مرحله بعد» نیز در شب آخر سال ۲۰۱۹ بی‌نصیب نماند و ۸.۳ میلیون دلار دیگر بر فروش خود افزود تا مجموع فروشش در داخل آمریکا به ۱۹۲.۱ میلیون دلار برسد. جایگاه سوم هم نصیب دیگر محصول دیزنی یعنی «زنان کوچک» شد که در یک شب ۴.۱ میلیون دلار فروش کرد و مجموع فروش داخلی‌اش را به ۳۷.۶ میلیون دلار رساند. «یخ‌زده ۲» با فروش چهار میلیون دلار و انیمیشن «جاسوسان نامحسوس» یا «جاسوسان در لباس مبدل» با فروش ۳.۶ میلیون دلار در جمع پنج فیلم پرفروش شب سال نوی آمریکا قرار گرفتند. در برآوردهای انجام‌شده، باکس‌آفیس ۲۰۱۹ با فروش ۱۱.۴ میلیارد دلار چهار درصد کمتر از سال پیش که فروشی ۱۱.۹میلیارددلاری را ثبت کرده بود، فروخته است. با این فروش سال ۲۰۱۹ دومین سال پرفروش سینمای آمریکا در تاریخ خوانده شد.

تارانتینو نولان را تحسین کرد

● **مهر:** کوئنتین تارانتینو به تازگی در یک نشست سینمایی درباره «دانکرک» کریستوفر نولان صحبت کرد. این فیلم که سال ۲۰۱۷ اکران شد از سوی تارانتینو به عنوان دومین فیلم موردپسندش در فهرست برترین فیلم‌های دهه دوم هزاره جای گرفته است. کارگردان «روزی روزگاری در هالیوود» در گفت‌وگویی در پادکست «ریواچبلز» که به بررسی فیلم‌های قدیمی می‌پردازد، به بررسی این فیلم پرداخت. هر چند تارانتینو فهرست منتخبش از بهترین فیلم‌های دهه ۲۰۱۰ را اعلام نکرد و معلوم هم نیست بخواهد این کار را بکند یا نه، اما فیلم دومش را معرفی کرد. در این نشست تارانتینو توضیح داده که «دانکرک» در فهرست بهترین‌های دهه به انتخاب او، در مکان هفتم جای داشت اما پس از سه بار دیدن فیلم از زاویه جدیدی به آن نگاه کرد و آن را از زاویه دید افرادی دید که در داستان حضور داشتند. او ادامه داد: اینجا بود که توانستم جنگل را با نگاه به درخت‌ها ببینم. گوش‌کردن به این پادکست یک جذابیت دیگر هم دارد و آن این است که تارانتینو در اقدامی نادر به صحبت درباره یک کارگردان زنده دیگر می‌پردازد و این کاری است که خیلی کم از او سر می‌زند. در واقع اقدام معمول او صحبت‌کردن در مخالفت با دیگران است همان‌طور که فیلم «به سوی ستارگان» را حسابی سرزنش کرده بود. در هر حال در این نشست او حسابی به تحسین نولان کارگردان بریتانیایی می‌پردازد و او را در ردیف بهترین فیلم‌سازان تاریخ قرار می‌دهد. تارانتینو درباره «دانکرک» می‌گوید: یک سمفونی است، همه چیز سر جایش است و در عین حال می‌گوید که به نظرش این فیلم بهترین فیلم نولان است و بعد از کار هانس زیمر سازنده موسیقی فیلم و فیلم‌نامه مینی‌مالیستی آن را تجلیل می‌کند و می‌گوید نباید در اسکار نادیده گرفته می‌شد. تارانتینو همچنین می‌گوید از طرفداران فیلم «سرآغاز» نولان نیست و با طبقه‌بندی فیلم‌های نولان بهترین فیلم‌های این کارگردان را به ترتیب شامل «دانکرک»، «بتمن آغاز می‌کند» و «پرستیژ» می‌داند. با گوش‌کردن به این پادکست می‌توان دریافت که تارانتینو یک منتقد باهوش و دانای فیلم است. او قبلا اعلام کرده در حال نوشتن کتابی درباره نقد فیلم با معرفی فیلم‌های سینمایی محبوبش است.

آیین نکوداشت محمدرضا لطفی لغو شد

● به علت شهادت سردار حاج قاسم سلیمانی و احترام به اعلام سه روز عزای عمومی، آیین نکوداشت محمدرضا لطفی «لطف‌ساز» که قرار بود روز گذشته جمعه ۱۳ دی‌ماه در فرهنگ‌سرای نیاوران برپا شود، به زمان دیگری موکول شد. این مراسم با عنوان «لطف‌ساز» قرار بود در آستانه هفتادوسومین زادروز این موسیقی‌دان با همکاری بنیاد آفرینش‌های هنری نیاوران و مکتب‌خانه میرزا عبدالله، روز گذشته جمعه ۱۳ دی ساعت ۱۹ در فرهنگ‌سرای نیاوران برگزار شود. متعاقبا زمان برگزاری این مراسم اعلام خواهد شد.

وضعیت عجیب فیلم‌سازان اجتماعی

بهناز شیربانی: «جان‌دار»، نخستین اثر بلند حسین امیری‌دوماری و پدرام پورامیری، سال گذشته در سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر به نمایش گذاشته شد؛ فیلمی که از نمایش‌های ابتدایی در جشنواره، نظر مساعد بسیاری از مخاطبان و منتقدانش را به خود جلب کرد و این دو کارگردان جوان که تا پیش از این تجربه موفقی در ساخت آثار کوتاه داشتند و البته به‌عنوان فیلم‌نامه‌نویس در سینمای ایران فعالیت می‌کنند، به‌عنوان کارگردان‌های مستعدی که می‌توان در آینده از آنها فیلم‌های درخشانی دید، صحبت شد. «جان‌دار» در جشنواره سال گذشته بهترین فیلم در بخش «نگاه نو» معرفی شد و مدتی است از اکران عمومی آن می‌گذرد. واکنش‌ها نسبت به اولین ساخته سینمایی دوماری و پورامیری متفاوت است. برخی از منتقدان، این اثر سینمایی را در تصویرکردن وضعیتی که آدم‌ها در کشاکش ماجرای قتل و قصاص دست به انتخاب می‌زنند، موقعیت و شخصیت‌های فیلم را باورپذیر توصیف کردند و برخی دیگر نیز فیلم را از جهاتی محافظه‌کار دانستند. نپرداختن به لایه‌ها و ابعاد دیگر قصه از جمله این انتقادهاست. اما شاید نکته قابل‌تأمل در ساخت فیلم‌هایی که سویه‌های اجتماعی دارند به این موضوع برمی‌گردد که اساسا در زمانه فراگیرشدن رسانه‌های اجتماعی و برخورد هرروزه مردم با وقایع و اخبار و تأثیر گاه لحظه‌ای آن بر مخاطب، این وضعیت به مراتب کار فیلم‌سازانی را که به سینمای اجتماعی قدم می‌گذارند سخت‌تر می‌کند، اما قطعا می‌توان یکی از نقاط قوت «جان‌دار» را بازی‌های متفاوت و کم‌نظیر بازیگرانش توصیف کرد که بسیاری از منتقدان روی آن اتفاق‌نظر دارند. درمقابل به نظر می‌رسد پایان فیلم برای بسیاری دور از انتظار است و شاید پایانی به مراتب قوی‌تر و جذاب‌تری برای آن قابل تصور است. در ادامه، نظر برخی از سینمایی‌نویسان برجسته سینمای ایران را در مورد «جان‌دار» می‌خوانید.

عکس: جواد عزتی و گیتی قاسمی در نمایی از فیلم جان‌دار، عکس: اردلان آذرمی

تصویری واقع‌گرایانه از جامعه

پرویز جاهد

«جان‌دار» در میان فیلم‌هایی که درباره موضوع بسیار حساس و چالش‌برانگیز قصاص ساخته شده‌اند، فیلم قابل‌توجهی است. طرح داستانی نسبتا قوی‌ای دارد که از همان آغاز ما را درگیر فاجعه‌ای خونبار و ماجراهای دو خانواده می‌کند. تضاد بین آدم‌ها که بر اساس عشق و انتقام شکل گرفته، نیروی محرکه درام است و آن را به پیش می‌راند. خشونت و عصبیتی در فیلم جاری است که فاجعه می‌آفریند و تعلیق ایجاد می‌کند و ما را می‌ترساند.

شخصیت‌ها و موقعیت‌های داستانی تا حد زیادی باورپذیرند و استیصال آنها در مقابل بن‌بستی که در آن گیر افتاده‌اند و به نظر می‌رسد مانند سرنوشتی مقدر، از آن خلاصی ندارند، تکان‌دهنده است.

فیلم، تصویری واقع‌گرایانه از جامعه امروز ایران و خشونت ترسناکی که در آن جاری است ارائه می‌کند.

زنان، نخستین قربانیان خشونت

احمد طالبی‌نژاد

«جان‌دار» به‌عنوان نخستین تجربه کارگردانی دو جوان، با تمام ضعف‌هایی که طبعا می‌توان از فیلم اول انتظار داشت، فیلم قابل‌قبولی است. پیش از هرچیز می‌توان در مورد بازی‌های خوب این فیلم صحبت کرد. طی دوسال‌ونیم اخیر کمتر بازی جذابی از حامد بهداد دیده بودم و سال گذشته حامد بهداد دو بازی بسیار چشمگیر در فیلم‌های «قصر شیرین» و «جان‌دار» داشت.

بهداد پیش از این به مرور تبدیل به یک تیپ عصبی و پرخاشگر شده بود. در این دو فیلم به مراتب بازی‌های جدی‌تر و پخته‌تری از او دیدم. جواد عزتی در این فیلم بسیار متفاوت ظاهر شده است و فاطمه معتمدآریا هم مثل همیشه درخشان است. «جان‌دار» فیلم درخشانی نیست، ولی متقاعدکننده است و می‌توان گفت با وجودی که کار اول سازندگانش به حساب می‌آید، این فیلم یک سروگردن بالاتر از کار فیلم‌سازان حرفه‌ای است. موضوع این فیلم حساس است و درباره قصاص و قتل حرف می‌زند.

واقعیت این است که وقتی از تابوهای اجتماعی صحبت می‌کنید، حتی اگر فیلم سفارشی باشد، در کشور با مجموعه‌ای از قوانین روبه‌رو هستیم که به راحتی نمی‌توان درباره آنها سخن گفت؛ چه در سینما، چه در ادبیات یا سایر رسانه‌ها، مبادا که نهادها و سازمان‌هایی که عموما در کار هنر دخالت می‌کنند مشکلی ایجاد کنند. اگر در «جان‌دار» به لایه‌های مختلف این آسیب اشاره نشده، شاید به دلیل همین نگرانی‌هاست. با همه اینها، فیلم به خوبی قصه‌اش را روایت می‌کند. سکانس رودررویی جواد عزتی با باران کوثری به خوبی نشان می‌دهد که دختر با تمام وجودش برای آزادی برادر تلاش می‌کند و حاضر است خودش را قربانی کند. اینکه زندگی تضمین‌شده را رها کند و با کسی همراه شود که هیچ تضمینی بابت خوشبخت‌شدنش از او نمی‌گیرد.

درواقع در این فیلم به خوبی نشان داده شده که قصاص مثل موجی است که در آب ایجاد می‌شود، چنان که آن امواج بسیاری را درگیر می‌کند. آدم‌های بسیاری در ماجرایی این‌چنینی درگیر شدند و اتفاقات تلخی را تجربه کردند. اما از منظر دیگر می‌توان به این فیلم نگاه کرد. زنان در جامعه ما نخستین قربانی‌های خشونت هستند. در این فیلم هم می‌بینیم مادر، خواهر و همسر هم هر یک به نوعی در معرض مشکلات قرار می‌گیرند و قربانی می‌شوند. این موضوع البته به واقعیت جامعه ما در طبقه مورد اشاره فیلم هم مربوط می‌شود. این فیلم طبقه متوسط رو به پایین جنوب شهر را تصویر می‌کند و به نظرم نگاه جاری در فیلم نگاه منصفانه‌ای است.

سال گذشته در حین برگزاری سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر، «جان‌دار» تحت‌تاثیر سایر فیلم‌های جشنواره، آن‌طور که باید دیده نشد. حتی از زبان و قلم همکاران و منتقدان چیز دندان‌گیری درباره‌اش ندیدم و نشنیدم. شاید به دلیل نام‌آشنانبودن این دو کارگردان جوان این بی‌توجهی صورت گرفت.

به‌هرحال همیشه معتقدم در جوان‌ها می‌توان استعدادهای خوبی پیدا کرد. بسیاری از آنها با وجود استعدادی که دارند قربانی می‌شوند. این فیلم درحال‌حاضر فروش متوسطی دارد و نمی‌توان گفت فروش فوق‌العاده‌ای است که البته به زعم من نمایش این فیلم در کنار آثار کمدی و شبه‌کمدی و البته بعد از حوادث متعدد و تلخی که این اواخر تجربه کردیم مخاطب با این فیلم کامش شیرین نمی‌شود و دیدن آن تلخی مضاعف است. اما همه‌چیز در این فیلم واقعیت است. واقعیت باید گفته شود.

درد درماندگی

یاشار نورایی

«جان‌دار» در تقابل با فوج محصولات سطحی، باری به هر جهت و ساخته‌ها و پرداخته‌های تبیره زنان طبل بی‌عاری از کمبودها و نداشته‌های تماشاگران با ادعای دو ساعت سرخوشی! سوءاستفاده کرده و بی‌مایه‌ترین روایت‌ها و شوخی‌ها را به‌عنوان فیلم! به بیننده قالب می‌کنند. فیلمی متفاوت می‌شد؛ اگر راه افراط در تکیه‌کردن به وضعیتی بغرنج را نمی‌رفت و دست‌کم راه‌حل یا التیامی به بیننده‌ای می‌داد که در اولین فیلم بلند دو کارگردان جوان و مستعدش، ناظر سقوط و وضعیت بلاتکلیف شخصیت‌های درگیر قتل و قصاص در جامعه امروز ایران است. شاید این انتظار که فیلم قانع‌کننده درنیامده، با توجه به سابقه دو فیلم‌ساز آن که قبلا فیلم کوتاه خوبی به نام نسبت خونی ساخته بودند، قابل درک باشد. آن فیلم کوتاه درباره اختلاف برادران ناتنی یک خانواده سر اهدای کلیه به برادری بیمار بود که با تمرکز روی یک صحنه واحد، بازی‌های مقبول و موقعیت داستانی خوب ترسیم‌شده به فیلم کوتاه به‌یادماندنی بدل شد؛ اما هرقدر که در طول دیدن آن فیلم کوتاه احساس می‌کردیم این قصه قابلیت ادامه‌داشتن و حتی تبدیل‌شدن به فیلمی بلند را دارد، هنگام تماشای این فیلم بلند، این احساس کلافه‌مان می‌کند که چرا این قصه به پایانی مناسب نمی‌رسد؟ چرا این دو فیلم‌ساز که فیلم‌نامه‌نویس فیلم هستند، با وجود استعداد، خلاقیتی از خود برای به سرانجام‌رساندن مشکل شخصیت‌ها نشان نمی‌دهند و اصلا چرا فیلم معلق و بی‌سرانجام تمام می‌شود؟ معقول است که در چنین اثری، با انتخاب طیف گسترده‌ای از هنرپیشه‌های مشهور و تلاش برای ساختن فیلمی سروشکل‌دار، نمی‌توان نداشتن ایده را بهانه برای دلیل کاستی‌های فیلم دانست.

شاید به لحاظ دیرینه‌شناسی، بتوان جنس فیلم را با ارجاع به درام‌های تلخ‌اندیش خیابانی در دهه ۵۰ که در آنها سرنوشت آدم‌ها با مصیبت پی‌درپی گره خورده بود، تشریح کرد و فیلم را در ادامه سنت فیلم‌هایی مانند تنگنای امیر نادری دید که بخت و اقبال انسان بخت‌برگشته ایرانی را واژگون می‌کردند و از لحظه اول تا نفس آخر، مردابی از فقر و مصیبت و نیستی می‌ساختند که آدم‌ها با دست‌وپازدن در آن بیشتر فرو می‌رفتند. طبیعی است که سوی انتقادی این‌گونه فیلم‌ها، در پس همه رنج‌ها متوجه نیروی حاکم و محیط و شرایطی است که آدم‌های درمانده در آن مانند مارها در هم می‌لولند و هیچ مفر و راه نجاتی برای آنها وجود ندارد و چاره‌ای جز تن‌دادن به شرایط نیست. این جنس فیلم‌ها با دست‌گذاشتن روی یک وضعیت پیچیده و حتی تا حدی غیرعادی، جامعه را مانند موجودی بیمار به زیر ذره‌بین می‌برند تا در این آزمایش تحمل تماشاگر، عقب‌ماندگی‌ها و مشکلات آن را برجسته کنند.

حتی داستان چندخطی فیلم هم نشان‌دهنده این مبالغه تعمدی برای محک‌زدن یک وضعیت بغرنج است. فیلم با وضعیت یک عروسی که به خون کشیده می‌شود، شروع می‌شود و در جریان اخذ رضایت اولیای دم، برادر مقتول که خواستگار سابق خواهر ناتنی قاتل است، کل خانواده آنها را برای دادن رضایت مجبور به گرفتن طلاق دختر باردار و حتی سقط جنین می‌کند تا با ازدواج با دختر راضی به زنده‌ماندن قاتل شود. طبیعی است که در نگاه حقوقی چنین موقعیت پیچیده‌ای می‌تواند به‌عنوان یک مورد دانشگاهی و حتی سوژه بحث درباره مرزهای حمایتی قوانین جزایی و قضائی ایران به کار بیاید و عملا بخشی از هدف فیلم طرح این مسئله برای بیننده است که خود او چه تصمیمی در این موقعیت می‌گیرد؟ اما فیلم با پایانی ناگهانی از پاسخ‌دادن به این مسئله و حتی ترسیم عقوبتی ساختگی؛ ولی رضایت‌بخش سر باز می‌زند و تحرکاتی که به احساسات بیننده داده و انتظاری را که در مواجهه با شخصیت منفی فیلم (یک جواد عزتی متفاوت و نفرت‌انگیز!) شکل گرفته، با حذف کنش نهایی در تقابل با شر پراکنی این موجود موذی، سرکوب می‌کند. در نتیجه جوشش احساسات بیننده در اوج فیلم و قصه متوقف شده و به دلزدگی از خود فیلم بدل می‌شود.

اینجاست که تفاوت میان سینمای مؤثر اجتماعی و فیلم‌های صرفا اسنادی که کارکرد ثبت شرایط و اوضاع را دارند، مشخص می‌شود و کارکرد یک فیلم با پاسخ‌دادن به این پرسش معنی می‌یابد که آیا تماشاگر برای گذران وقت و تماشای فیلمی که یک مرحله او را از وضعیت نسبتا آشنا جلوتر ببرد، وارد سینما می‌شود یا اینکه مانند امتحان‌دهنده‌ای باید مسئله‌ای را که در برابرش قرار گرفته، به لحاظ اخلاقی و نگرش فردی پاسخ دهد؟ پاسخ و گرایش من کلا به سینما و آن جنس فیلم‌هایی است که اگر روایت خطی و کلاسیک را انتخاب می‌کنند، دست‌کم جسارت ساختن شروع و میانه و پایان را هم داشته باشند و نه اینکه پایان فیلم را به تقلید از جریان رایج سینمایی یا بهانه‌های فلسفی از قبیل یقین‌نداشتن و... رها کرده، بیننده را در خماری رها کنند.

طبیعی است که در شرایط امروز ایران، باید آرمانی فکر کرد و دست‌کم این توانایی را از خود نشان داد که چاره‌ای برای مشکلات جست؛ نه اینکه به ترسیم صرف وقایع بسنده کرد. کنشی که ما در شخصیت‌ها می‌بینیم، حتی اگر در عالم واقعیت پذیرفته نباشد، در عالم سینما پذیرفتنی است و حتی به نظرم شرط لازم برای تأثیرگذاری بر تماشاگر است. اشتباه نشود! مقصود و مطلوب من سینمای ساده‌اندیش رؤیاپرداز باسمه‌ای نیست؛ بلکه حتی در دل تلخ‌ترین روایت‌های متکی به واقعیت خشن هم سویه‌ای از امید و آرمان می‌جویم؛ برای همین حتی اگر انتخاب کارگردان به شکلی خلاف روش زمانه و حتی داعیه‌های روشنگری و مدرنیسم باشد (چیزی که برای مثال در بسیاری از فیلم‌های موج نو سینما با قهرمان کنشگر دیده می‌شد)، برای من بیننده خوشایند است؛ چون در عین نمایش مسائل، به من موجود ایرانی که در شرایط تحمیل‌شده بی‌پناه مانده‌ام، سرپناهی هرچند خیالی و آرمانی می‌بخشد. از این لحاظ ساخته‌شدن جان‌دار، برای دو کارگردانش می‌تواند تجربه‌ای مفید در گذار از واقعیت و رسیدن به حقیقت در فیلم بعدی باشد؛ حقیقتی که آرمان‌گرایی و روحیه جسورانه در آن می‌تواند برای سینمای درمانده ما کیمیا باشد و رستگاری را در آنجا یافت یا دست‌کم به شکلی جزئی ترسیم کرد.

محصولات جانبی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» رونمایی شدند

محصولات جانبی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» در حالی رونمایی شد که اشکان رهگذر، نویسنده و کارگردان این اثر اعلام کرد دو هزار بسته از این محصولات در اختیار کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان قرار گرفته است تا در مناطق کم‌برخوردار استان سیستان و بلوچستان به کودکان و نوجوانان اهدا شود. مراسم رونمایی از محصولات جانبی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» با حضور اشکان رهگذر، نویسنده و کارگردان، آرمان رهگذر، مجری طرح، علیرضا تابش، مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی، حسین ربانی‌غریبی، معاونت تولید کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، محمدرضا کریمی‌صارمی، مدیرکل امور سینمایی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، امیر سحرخیز، رئیس هیئت‌مدیره صنف انیمیشن، حامد جعفری، تهیه‌کننده انیمیشن، علی رستگار و اشکان جواهری، مدیرعامل «دورهمی» و جمعی از اصحاب رسانه در عصر روز پنجشنبه ۱۲ دی ۱۳۹۸ در استودیو هورخش واقع در میدان فلسطین برگزار شد. اشکان رهگذر در این مراسم با اشاره به اینکه تولید محصولات جانبی براساس فضای انیمیشن، فیلم و سریال روندی مرسوم در همه‌جای دنیاست، گفت: محصولات جانبی بسیاری از انیمیشن‌های معروف دنیا حتی در ایران هم به‌شکل گسترده‌ای پخش می‌شوند، چون قانون کپی‌رایت در کشور ما وجود ندارد و تولیدکنندگان محصولات جانبی نیاز نیست حق رایتی به صاحبان آثار پرداخت کنند. او ادامه داد: چندسالی می‌شود که ما تولید محصولات جانبی را براساس فضای رمان‌های گرافیکی و دیگر انیمیشن‌های کوتاه‌مان آغاز کرده‌ایم، ولی امروز در اینجا جمع شدیم تا محصولات جانبی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» را رونمایی کنیم.

رهگذر با اشاره به نمایش «آخرین داستان» با همکاری کانون پرورش فکری در شهرها و روستاهای کم‌برخوردار سیستان‌وبلوچستان تأکید کرد: پیش از این در همکاری‌ای که با کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان داشتیم، انیمیشن «آخرین داستان» در شهرها و روستاهای کم‌برخوردار شهر بوشهر به نمایش درآمد. این تماشاخانه سیار از اواخر این هفته هم در استان سیستان‌وبلوچستان مستقر شده است تا به مناطق کم‌برخوردار این استان سر بزند و ما به‌همراه نمایش «آخرین داستان» دو هزار بسته از محصولات جانبی را که تولید کرده‌ایم، به کودکان این مناطق اهدا می‌کنیم. رهگذر ادامه داد: اکران انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» به‌زودی در تمامی مراکز کانون در سراسر کشور آغاز خواهد شد و ما پیش‌بینی می‌کنیم اکران فیلم‌مان تا پایان بهمن‌ماه ادامه داشته باشد.

ترویج فرهنگ ایرانی؛ به‌دنبال صادرات هستیم

نفیسه مقدم، مدیر فروش، با اشاره به راه‌اندازی فروشگاه آنلاین محصولات جانبی «آخرین داستان» گفت: تمام تلاشمان را کردیم تا با تولیدکنندگان ایرانی کار کنیم تا محصولاتمان کاملا ایرانی باشند. البته ما به سراغ بهترین تولیدکنندگان ایرانی رفتیم که محصولات خوب و باکیفیت تولید می‌کنند. او ادامه داد: ما می‌خواهیم با عرضه این کالاها به فرهنگ ایرانی کمک کنیم و امیدواریم در قدم بعدی بتوانیم محصولاتمان را به خارج از کشور صادر کنیم. محصولات جانبی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» شامل پوشاک، کوله‌پشتی، لوازم‌التحریر، فنجان، کیف پول، لوازم آرایش و بازی رومیزی است. برخی از این محصولات با همکاری برندهای دیگر تولید شده‌اند. بازی رومیزی «آخرین داستان» با عنوان «جم» با همکاری دورهمی، لوازم آرایش با همکاری اینلی و دفترهای دست‌ساز با همکاری دستک دفتر طراحی و وارد بازار می‌شوند. این برای اولین‌بار است که برمبنای یک انیمیشن ایرانی بازی رومیزی و محصولات آرایشی در ایران با هدف خلق شخصیتی ملی و ترویج فرهنگ ایرانی برای جوانان تولید می‌شود.

زیر آسمان فیروزه‌ای

اهدای «تندیس سردار شهید سلیمانی» در سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر

● در پی شهادت سردار ایران، حاج‌قاسم سلیمانی که اسطوره و الگوی ظلم‌ستیزان و عدالت‌طلبان سراسر جهان است، جشنواره فیلم فجر با موافقت ریاست سازمان سینمایی و به منظور پاسداشت نمادین این الگوی ظلم‌ستیزی، «تندیس سردار شهید سلیمانی» را در سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر اهدا می‌کند.

این تندیس به بهترین فیلم با مضمون جهاد و مقاومت اهدا خواهد شد.

از توقف اکران فیلم‌های کمدی تا فعالیت‌های نمایشی کشور

● صبح روز جمعه (۱۳ دی سال ۹۸) در پی حمله هوایی نیروهای آمریکایی در نزدیکی فرودگاه بغداد، سردار سپهبد پاسدار حاج‌قاسم سلیمانی، فرمانده نیروی قدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و چند نفر از همراهان او، از جمله فرماندهان و رزمندگان حشدالشعبی، به شهادت رسیدند. در پی شهادت سردار حاج‌قاسم سلیمانی و شهدای همراه او، رهبر انقلاب پیامی را صادر و سه روز عزای عمومی اعلام کردند. بر این اساس، غلامرضا فرجی، سخنگوی شورای صنفی نمایش، با تسلیت به سینمای ایران برای شهادت حاج‌قاسم سلیمانی، سردار بزرگ اسلام، در گفت‌وگو با ایسنا درباره فعالیت روزهای اخیر سینماهای سراسر کشور صحبت کرد و گفت: با توجه به اعلام سه روز عزای عمومی، فیلم‌های کمدی روی پرده سینماها در این سه روز اکران نخواهند شد. به گفته او، این فیلم‌ها شامل «مطرب» مصطفی کیایی، «زیرنظر» مجید صالحی و «چشم‌وگوش‌بسته» فرزاد مؤتمن هستند که در این سه روز نمایش آنها متوقف شده است. اما روابط‌عمومی اداره کل هنرهای نمایشی نیز اعلام کرد در پی شهادت سردار رشید اسلام، حاج‌قاسم سلیمانی، تمام فعالیت‌های هنرهای نمایشی و اجرای عمومی آثار نمایشی در سراسر کشور تا پایان روز یکشنبه (۱۵ دی) لغو شده است. اداره کل هنرهای نمایشی ضمن تسلیت این فقدان بزرگ به مقام معظم رهبری و آحاد ملت ایران و به دلیل همراهی جامعه هنرمندان با عزاداری مردمی در سه روز عزای عمومی، تمام فعالیت‌های نمایشی کشور را تا پایان روز یکشنبه، ۱۵ دی، تعطیل اعلام می‌کند.

انجمن منتقدان نیز روز ۱۳ دی را برای برگزاری سیزدهمین جشن سالانه‌اش در نظر گرفته بود. شورای برگزاری این رویداد هنری در پی شهادت سردار حاج‌قاسم سلیمانی، فرمانده نیروی قدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، توسط تروریست‌های آمریکایی و اعلام سه روز عزای عمومی، ضمن عرض تسلیت، اعلام کرد: برپایی این مراسم در عصر امروز (جمعه ۱۳ دی) لغو و به زمان دیگری موکول می‌شود. بر این اساس زمان برگزاری جشن منتقدان سینما و معرفی برگزیدگان متعاقبا اعلام خواهد شد.

محمد الهیاری، مدیرکل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز در گفت‌وگو با مهر ضمن عرض تسلیت به مناسبت شهادت سردار قاسم سلیمانی از لغو تمامی کنسرت‌ها در تهران و شهرستان‌ها به مناسبت شهادت سردار حاج‌قاسم سلیمانی خبر داد. او در صحبت‌های کوتاهی گفت: «به احترام عروج سردار رشید اسلام و انقلاب، سردار حاج‌قاسم سلیمانی، تمامی کنسرت‌ها و اجراهای زنده حوزه موسیقی در تهران و شهرستان‌ها تا سه روز به صورت کامل لغو اعلام می‌شود. روابط‌عمومی دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز با انتشار پیامی، شهادت سردار قاسم سلیمانی را تسلیت گفت. در متن این پیام آمده است: «شهادت فرمانده رشید و پرافتخار سپاه اسلام، سردار سپهبد شهید حاج‌قاسم سلیمانی، نماد درخشان تداوم خط سرخ حق‌پرستی و مسیر سربلند جبهه مقاومت و فداکاری برای رهایی مظلومان هستی از ظلم و تباهی است. دفتر امور موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و هنرمندان عزیز، همراه ملت شریف و نستوه ایران عزیز، داغدار این واقعه دردناک هستند. ضمن تسلیت و تعزیت این حادثه دردناک، بدین‌وسیله اعلام می‌نماید که کلیه اجراهای صحنه‌ای مرتبط با این هنر مردمی، با توجه به سه روز عزای عمومی اعلام‌شده، برگزار نمی‌شود».

هادی مظفری، مدیرکل دفتر تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز از تعطیلی سه‌روزه گالری‌های سراسر کشور به مناسبت شهادت سردار حاج‌قاسم سلیمانی خبر داد.

او همچنین شهادت سردار حاج‌قاسم سلیمانی را طی یک پیام، تسلیت گفت. در متن پیام اداره کل هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی آمده است: «کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند مرده مپندار، بلکه آنان زنده‌اند و نزد پروردگارشان متنعم‌اند. شهادت سردار سرافراز کشور، سردار حاج‌قاسم سلیمانی ایران عزیز را عزادار کرد. ضمن تسلیت به ملت ایران و با توجه به اعلام سه روز عزای عمومی کشور، به اطلاع می‌رساند کلیه رویدادهای هنرهای تجسمی و افتتاحیه نمایشگاه‌ها در نگارخانه‌های سراسر کشور از جمعه ۱۳ تا ۱۵ دی‌ماه ۹۸ برگزار نخواهد شد».